

Rằm Trung Nguyên Hai Mươi Hai Mốt

Trăng Rằm Trung Nguyên nghiêng về Đà Lạt.

Anh cũng nghiêng về...em ngủ ra sao?

Chắc như thường bữa có con chim chào mào bay đến nhà em gõ cửa. Chim nhớ chỗ đó. Nó chào em thay anh chào em...

Con chim chào mào nói mặt trời lên, em hé mắt thấy bình minh mới. Em hé mắt thấy phương anh còn tối, em ngủ thêm và anh hôn em!

Mỗi ngày mỗi ngày anh nhớ không quên, em đẹp nhất chỉ mình em đẹp nhất, cả Nước Non mình, Tổ Quốc em ôm!

Không ai nghĩ Hòa Bình mà buồn! Không ai nghĩ Hòa Bình mà tang thương. Không ai nghĩ có một thằng con nít, đứng phùng mang những ông Tướng đứng im!

Việt Nam mình đang cách ly từng gang tấc. Thì anh hôn em, hôn trong giấc mơ!

Ai cũng muốn đọc được một bài thơ đẹp...biết tìm đâu những dấu giúp đã phai mờ?
Mặt đất hết nở hoa. Ánh trăng Rằm ràn rụa...

*

Rằm Trung Nguyên...

Trăng Rằm không tỏ...

Mặt trời lên, ngày mới thấy mặt trời...

Đang vào Thu nắng buồn không tỏa mà lạnh lùng theo nước sông trôi...

Em em ơi thơ anh...vậy là Thơ-Đứt-Ruột!

Có vết thương nào không làm người ta đau?

Trần Vấn Lệ